

Irina Molins

Recull dels missatges rebuts a la bústia No Esteu Sols de l'Hospital Clínic de Barcelona entre el 24 de març i el 20 d'abril de de 2020, en suport als professionals sanitaris i als pacients ingressats per la COVID-19.

Sóc la Irina Molins Leipp, vaig néixer a Barcelona el 1976 i visc a Granollers. De mare francesa i pare català, em sento mig catalana i mig francesa.

Sóc llicenciada en Filologia Catalana per la UAB i faig de traductora. Escriure sempre ha estat la meva passió. Als dotze anys ja em tancava a l'habitació dient que escrivia poesia automàtica.

Tinc un cap molt inquiet. M'agrada pensar i fer mil coses alhora, i em considero molt urbana, necessito moviment i trepitjar asfalt!

@irimole

“

Sant Jordi, 23 d'abril de 2020

Benvolguda Irina,

Moltes gràcies per la teva constància escrivint cada dia un missatge de suport per als professionals sanitaris i els pacients afectats per la COVID-19. Les teves paraules diàries han estat un estímul i una energia extra per fer front a la pandèmia des del nostre hospital.

En aquesta diada de Sant Jordi tan diferent que ens toca viure aquest any, aquest recull dels teus missatges és un agraïment no només a la teva dedicació i els teus sentiments envers els malalts i els professionals, sinó també un homenatge a totes les persones que, en aquestes darreres setmanes, han omplert la bústia de correu “No Esteu Sols” amb milers de missatges, cartes, dibuixos, fotos i vídeos de suport. Sempre recordarem amb emoció aquesta onada d'empatia i solidaritat.

Una abraçada virtual,

*Dr. Josep Mª Campistol
Director General
Hospital Clínic de Barcelona*

“

Granollers, 24 de març del 2020

Estic aquí!

Ei, s'ha acabat la soledat!

Ara esteu acompanyats per la vostra amiga Fina Confinada.

Vull dir-vos una de les meves frases preferides: "Tot anirà bé". I és veritat perquè tot això passarà i no heu de sentir-vos sols perquè esteu envoltats d'amor. Jo no us conec però ja us sento a prop. Si voleu saber unes quantes coses sobre mi (ara que tots tenim temps lliure), us explico alguna cosa i així passeu l'estona. No tinc fills però tinc nebots que són com fills per a mi. El que més m'està costant del període de confinament és no poder-los abraçar. Suposo que no sóc gens original perquè tots estem igual. Això tots ho portem fatal. M'és igual si triguen a tornar a obrir les franquícies (puc seguir comprant online!). Però estic impacient per abraçar a les persones que estimo. Els primers dies pensava "Oh que bé! Sense compromisos familiars perquè estic confinada i no puc quedar amb ningú". Ara sincerament no em faria res anar a una calçotada o comunió.

Us vull parlar de les vídeo-trucades: estan molt bé però sempre són inoportunes. O estic amb els ulls vermells d'haver plorat fa poc o estic amb les lleganyes encara. Però la tecnologia és màgica en el fons i li vull donar les gràcies perquè gràcies a la tecnologia us he conegut i podem estar "xerrant" ara mateix. Prefereixo escriure coses meves poc a poc, com una novel·la en fascicles, per donar més emoció i perquè tingueu curiositat per saber més coses. I ja us avanço una cosa: sóc hipocondríaca, així que després d'escriure aquest mail segur que ja m'estic prenent la temperatura. Ja de ben petita em pensava que ho tenia tot. Sempre mirava una enciclopèdia mèdica que teníem a casa i consultava els símptomes.

Hem de buscar un estímul cada dia, un moment que ens dibuixi un somriure i jo vull ser aquest moment vostre. No esteu sols. La Fina Confinada ha vingut per fer-vos companyia i per abraçar-vos amb les seves cartes. Vinga! Aquesta lluita la guanyarem!!

Entre tots farem que cada dia sigui millor.

Una abraçada enooooooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 25 de març del 2020

La Fina Confinada ja torna a ser aquí!

Hola!

La Fina Confinada ja torna a ser aquí amb vosaltres!

Vinga! Un dia menys per....pel que vulgueu.

Sabeu una cosa? Jo sóc una persona molt organitzada. Fins ara, sempre anava amb tot ben planificat (notes adhesives, recordatoris al mòbil, etc.). Només em faltava fer-me un full excel. Doncs amb tot això tan inesperat que ha passat he canviat molt. La vida ens posa en situacions que no havíem imaginat mai però ens serveix per fer-nos forts i canviar coses. Ara ja només faig llistes mentals de coses que m'agradaria fer quan passi tot això. Són llistes que no estan calculades. Surten del cor, de les ganes de sortir d'això. Us proposo que el temps que estigueu aquí també feu llistes mentals de coses que vulgueu fer quan sortiu d'aquí. Tanqueu els ulls i penseu-hi. Potser podeu reprendre una afició o practicar un esport. Potser és anar a un lloc i passejar per allà sense pressa. Potser és una actitud davant de coses concretes.

Jo vull aprendre d'aquesta fase de la meva vida. Sé que els miracles no existeixen. Si sóc una persona pessimista, no em tornaré optimista de cop. Vull, però, que aquest confinament em serveixi per millorar coses de la meva vida. Vinga! Animeu-vos! Penseu que és com un altre Cap d'Any amb propòsits per fer-nos. Però és un Cap d'Any primaveral, amb flors i camps verds que ens esperen. Ho disfrutarem molt aviat.

Us abraço amb les meves paraules. Estic amb vosaltres!!!! Vinga! Ens en sortirem!

Demà us torno a escriure!

Una abraçada enooooooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 26 de març del 2020

La Fina Confinada i les seves històries

Bon diaaaaa!

Com us trobeu avui? Espero que bé i amb ganes d'escoltar una breu història sobre una cosa que em va passar relacionada amb els hospitals.

Vaaaaa! Interpretaré que la voleu escoltar. És molt curta,

Quan una de les meves nebodes va néixer va tenir problemes de ronyó i de sucre. Va estar ingressada quasi bé un mes i se m'encongia el cor cada vegada que la veia darrera d'un vidre. Quan la van ingressar recordo que vaig anar volant a veure-la. Recordo que el primer dia va sortir el que seria el seu metge durant tota l'estada i es va presentar, dient-nos que era el doctor Miracle. Jo em vaig pensar que ho deia en broma però em vaig adonar que no somreia i vaig mirar la seva placa i ho posava que es deia Miracle de cognom. Vaig pensar que era el destí, que la meva neboda se salvaria. I cada vegada que anava a l'hospital i parlàvem amb el doctor i ens donava males notícies, jo no parava de mirar la seva placa pensant que si us plau passés un miracle i se salvés la meva nena. I ho va fer! Va començar a funcionar-li el ronyó i el sucre va millorar. I jo vaig preparar-li una petita habitació a casa meva perquè pogués jugar quan vingués. Ara té 11 anys i és la nena més divertida i més bonica del món per a mi. És el meu tresor. Ella és més forta que jo amb el tema de no poder-se veure. M'anima a mi, tot i que faig l'esforç d'estar alegre i fer pallassades quan ens truquem per videotrucada.

Ostres! Ara penso en una altra història d'hospitals. Aquesta és divertida. La meva mare va ser operada d'una hèrnia i jo estava molt pendent d'ella. És molt presumida i recordo que li comprava uns camisons molt macos que semblaven roba per anar al carrer. Moltes pacients de l'hospital li deien que anava molt guapa i que no semblava que anés en pijama. Total, que em van donar diners perquè els comprés els mateixos camisons que la meva mare. Em vaig fer un tip de comprar-ne d'iguals! Fins i tot la meva mare em va dir un dia "Carai, ara sembla que anem totes amb uniforme!"

I fins aquí les meves històries avui però demà més!!!!

Vull que sapiguen que és normal que senti soledat. Deu ser molt dur estar sols a l'hospital sense la família. Però ja no és així. Estic al vostre costat i penso entretenir-vos i animar-vos cada dia.

Una abraçada enooooooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 27 de març del 2020

La Fina Confinada sempre al vostre costat

Holaaaaa!

Com esteu avui? Sabeu que cada vegada esteu més a prop de sortir d'aquí? Vingaaaaa queda poc!!!! Mentrestant us parlaré una mica més de mi.

Sabeu que no m'oriento gens? Una vegada havia d'anar en cotxe a un carrer de Barcelona que no coneixia i vaig acabar al Port! Al final vaig parar un taxi i li vaig dir que li pagava la carrera i que jo el seguia. Però imagineu-vos lo difícil que és seguir un taxi a Barcelona. I és que tots són iguals!!!! Em tornava boja mirant les matrícules!

I el *colmo* de la meva mala orientació ja és aquest: vaig fer un voluntariat i havia d'anar a passejar amb gent gran pels voltants del barri. Doncs un dia vam acabar tornant en taxi a la residència perquè ens havíem allunyat massa i ja no sabia com tornar a trobar el carrer. Us heu adonat que els taxis són una gran ajuda per a mi?

I jo espero ser també una ajuda per a vosaltres. M'agradaria tant poder-vos conèixer! Però des d'aquí ja em sento unida a tots els que esteu aquí.

Sembla que el cel s'ha posat d'acord per dir-nos que no sortim de casa perquè ha nevat i ha caigut pedra a molts llocs. Què veieu des d'on esteu? Teniu finestra? Tant si la teniu com si no la teniu, imagineu-vos on estareu quan sortiu d'aquí. Imagineu què sentireu. Feu-vos la vostra pròpia finestra.

Tots estem aquí, fent pinya perquè sortiu aviat. La gent surt als balcons per aplaudir als sanitaris perquè s'ho mereixen moltíssim. I vosaltres també us mereixeu un aplaudiment enooooorme. Jo cada vespre us aplaudeixo, als infermers i a vosaltres perquè sou un exemple de coratge i superació. Segur que us emociona tant com a mi veure la solidaritat de les persones, com es bolquen els uns altres aquests dies. Ara l'última moda és que la policia et feliciti pel teu *cumple*. Es paren amb el cotxe i toquen la sirena i et feliciten pel megàfon. Si avui és l'aniversari d'algú, per molts anys!!!!!!! Prepareu-vos per bufar espelmes quan sortiu!! Prepareu-vos per menjar-vos el món quan tot això acabi!
Vingaaaaaa, que ja queda poc per tornar a casa!!!!!!

Una abraçada enoooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 28 de març del 2020

La Fina Confinada no us oblida

Holaaaaa!

Com va avui el dia? Tot just acaba de començar però ja és un dia menys per tornar a la vostra vida habitual.

Recordeu que això passarà i quan passi ho portarem sempre a la nostra motxilla de records però estarem orgullosos d'haver-ho superat.

Jo parlo molt però sóc molt poruga, la veritat. Sóc la típica que quan va a un parc d'atraccions faig de penja-robes. I és que aguanto els abrics i els *bo/sos* de tothom mentre pugen a les atraccions. Una vegada vaig veure un home pujant a una muntanya russa i parlant amb el mòbil allà dalt! A qui trucava? A una ambulància?

No sóc gens valenta. Ho reconec. Tampoc estic gaire dotada pels esports. Quan era més petita vaig fer bàsquet i quan tocava la pilota ho celebrava dient "L'he tocat!" i l'entrenador em mirava amb mala cara. Era molt patata en gimnàs. Quan arribaven les notes jo sempre patia per gimnàs. Sempre suspenia, i al setembre m'examinava amb nens més petits que jo. Un show!

Anys més tard m'he aficionat a córrer en grup i s'ha creat una amistat molt maca. De vegades la vida és així: es creen complicitats i amistats inesperades, com la nostra.

No us oblido i tant de bo vosaltres no m'oblideu mai i em recordeu amb un somriure.

Avui he de dutxar al meu gos i em fa mandra perquè no li agradarà però segur que després estarà content. Està cec però és molt espavilat. Ells s'adapten molt bé a tot i els admiro molt per això.

Admiro a tothom que s'enfronta a les coses amb coratge. Us admiro a vosaltres, per la vostra fortalesa.

Ens en sortirem!!! No ho dubteu!

Una abraçada enooooooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 29 de març del 2020

La Fina Confinada us diu bon dia

Com us trobeu avui? Optimistes? Vingaaaa! Penseu que és un dia menys i d'aquí res estareu a casa.

Sabeu que jo normalment no sóc optimista? Però amb tot això que passa ho sóc molt i crec que d'això en sortirà una unió molt forta entre les persones, els veïns, els coneguts, etc. Aquests dies veig als veïns xerrant entre ells i potser no havien creuat paraules abans. Veig que tots ens sentim iguals. Ens uneix que estem passant pel mateix. Ens sentim igual de perduts i confosos. Disposem de temps i ens preocupem pels altres. Però això ho hauríem de fer la resta de l'any.

Al carrer on visc hi ha un senyor gran que viu en un primer pis i sempre està assegut en una butaca quasi enganxat al vidre (no només ara sinó sempre ho ha fet). Tinc el costum que quan passo davant de casa seva em paro, miro cap allà i el saludo somrient, No el conec de res. No sé res d'ell. Només sé que sempre està allà enfocat, mirant el carrer, com si volgués estar connectat amb el món. Ell em torna la salutació i somriu sempre. Jo ho dic a qui conec i sé que passa per allà sovint, els dic que quan passo per allà el el saludo i ara ells també ho fan. I penso que llavors ell ja té més persones que el saluden. És com una cadena. Sense adonar-nos li fem companyia i formem part del seu dia. Jo també us vull fer companyia i formar part del vostre dia.

Per cert, ja esteu fent els deures? Esteu fent una llista mental de les coses que voldreu fer quan aneu a casa? I una llista mental de les coses que fareu quan tot això acabi?

Vaaaaaaa, feu els deures.

Jo aquests dies estic aprenent el llenguatge de signes. Sempre m'ha interessat. A part de mirar llibres i manuals, serveix molt mirar la traductora que posen en un cantó de la pantalla quan donen notícies o rodes de premsa. S'aprèn molt! Fixeu-vos en ella i aprendreu alguns signes.

Bé, ja us deixo descansar. Us envio tot el meu amor.

Una abraçada enooooooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 30 de març del 2020

La Fina Confinada i consells per aquests dies

Bon diaaaaaaa! Un dia menys!!! Vinga que des d'aquí puc veure que avui fer millor cara. Feu cara de marxar cap a casa d'aquí poquet.

Avui us vull donar uns consells que a mi m'estan anant bé aquests dies. Es tracta de portar aquests dies de la millor manera possible.

El primer consell és que us deixeu mimar pel personal de l'hospital. Segur que us somriuen cada dia i ja és com si forméssiu una gran família. Penseu que aquests dies tots sou una gran família que viu aquí.

El segon consell és el que sempre us dic: fer projectes mentalment sobre coses que us agradaria fer quan tot això passi.

El tercer consell és no patir per les dates. Avui és avui i ens menjarem el dia! Passarà més ràpid del que us penseu cada dia.

El quart consell és que no oblideu que això és temporal i que passarà molt aviat.

I el darrer consell és que em veieu com algú de la família, una cosina, per exemple. Ei, ara que ho penso, si sóc cosina vostra, m'haureu de convidar a les barbacoes i calçotades, jeje. Jo no us conec però ja us considero de la meva família.

Una abraçada enooooooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 31 de març del 2020

La Fina Confinada ja és aquí una altra vegada

Bon dia ennuolat!!!

Avui no fa sol, com ahir que tampoc en va fer però no passa res. Tampoc podem sortir a passejar ni anar a la platja, així que no passa res. De fet, millor perquè així tothom es queda a casa i no surt al carrer.

Aquests dies el meu carrer està molt fosc perquè no hi ha cap botiga oberta, excepte la que està al final; una herboristeria de tota la vida. És una botiga molt maca i em dóna alegria quan veig aquella llum cada vespre. Em fa pensar que encara que ara ho veiem tot fosc, la llum hi és i molt aviat disfrutarem de bons moments. Hem de tenir una mica de paciència. Les coses van millorant. Us ho asseguro. Tot es calmarà i molt aviat sereu a casa, disfrutant de la companyia de la vostra gent.

Jo avui estic molt positiva! Penso que ja queda molt poc perquè això s'acabi! Entre tots farem que sigui més agradable.

Us he dit que la meva mare és francesa? Sempre faig classes a uns germans. Vénen a casa tots els divendres (ara fem classes online). Ells es pensen que no parlo gens el català. I és clar quan vénen a casa i em trobo algun veí que em diu alguna cosa en català, jo contesto amb expressions o amb gestos però no parlo perquè no vull que els nens sàpiguen que parlo català. I els veïns fan una cara d'estranyats que és massa. Fa gràcia la situació. Per a mi són com uns nebots aquests nens. S'ha creat un vincle molt maco. Els trobo a faltar però aviat ens retrobarem.

Vingaaaaa! Anem a menjar-nos aquest dia!!!! Ja queda menys!!!! Admiro la vostra fortalesa i la vostra bona actitud!!!!

Una abraçada enooooooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 1 d'abril del 2020

La Fina Confinada i la música

Bon dia! Plou i fa fred! Esteu millor al llit. El temps no convida a sortir. Bé, tampoc podem, així que poca cosa es pot fer.

Sabeu que aquests dies es posen de moda cançons com "Resistiré" i "Sobreviviré"?

La música ajuda a passar l'estona. Podeu demanar als vostres infermers que us posin la ràdio al vostre telèfon mòbil o que us posin alguna cosa que us agradi. Sempre hi ha cançons que ens recorden un moment. Doncs tindrem cançons que ens recordaran a aquesta època però quan les escoltem somriurem perquè haurem passat aquest moment.

Jo canto i ballo fatal. Quan era petita em van portar a unes classes de ball i cant i ho feia tan malament que de vegades m'inventava que tenia mal de panxa per no fer la classe. L'únic inconvenient que tenia dir lo del mal de panxa era que aquell dia jo sopava arròs quan els altres menjaven pizza. És clar, com que tenies mal de panxa aquesta tarda, em deia la meva mare. És lo dolent de ser petit, que quan dius petites mentides, després les ha de mantenir.

Però voleu que us digui una veritat? Tot s'està estabilitzant i sembla que comença a millorar la situació. i voleu una altra veritat? Sou genials i sou exemplars per la vostra força.

Vingaaaaaaa, un dia menys!!!!!!!

Una abraçada enooooooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 2 d'abril del 2020

La Fina Confinada us aplaudeix

Bon dia!

Sí! Avui us vull aplaudir per la vostra paciència, la vostra fortalesa i la vostra bona actitud.

No sé si veieu a la tele que els sanitaris aplaudeixen a les persones que marxen perquè els han donat l'alta. Suposo que escolteu aplaudiments a l'hospital on esteu. És molt emotiu aquest moment.

Quan us ho facin us sentireu com els jugadors de futbol quan guanyen la lliga i els fan aquell passadís i els aplaudeixen.

Vosaltres mereixeu que us facin aquest passadís i que us omplin de paraules boniques i de petons quan es puguin fer petons tranquil·lament.

Vingaaaaaa! Avui queda un dia menys!

Mentrestant no perdeu els ànims. Aneu molt bé! Seguiu així!!!!

Una abraçada enooooooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 3 d'abril del 2020

La Fina Confinada us explica cosetes

Bon dia!

Ja portem bastants dies tancats tots. No us passa que ja no sabeu quin dia de la setmana és? Jo només sé que queda un dia menys. Us queda un dia menys per estar aquí. Intentem que aquest dia sigui entretingut.

Ja esteu pensant en coses que fareu quan sortiu d'aquí?

La meva mare ja està parlant de fer dinars en família. Els dinars familiars a casa meva no són molt generosos en el menjar. La meva mare ho fa amb tot el seu amor però sempre fa poca quantitat. Però el que passa és que ella no se n'adona perquè sempre sobra menjar. L'explicació és senzilla: com que tots veiem que hi ha menjar just per tothom, cadascú es posa una quantitat molt petita per por a que no en quedi pels altres. I així és com sempre acaba sobrant menjar. I tots acabem berenant a les 4 de la tarda.

Aquests dies penso molt com seran els dies que vindran en el tema de les trobades familiars. Sé que hem d'anar amb compte però no hem de tenir por. No hem de tenir por d'abraçar-nos i disfrutar de reunions familiars.

No heu de tenir por de res perquè tot anirà bé. Us ho asseguro. Molt aviat tot això s'acabarà i estareu a casa vostra.

Vingaaaaaa sou genials! Sou un exemple a seguir!!!

Una abraçada enooooooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 4 d'abril del 2020

La Fina Confinada amb les piles carregades

Bon dia!!!

Un dia menys! Com esteu d'ànims? Jo animada! No hi ha més remei! Estem passant per un túnel i aviat ja veurem la sortida. Hem de tenir paciència!

Amb els pas dels dies tot tornarà a ser com abans. Tornarem a la nostra vida, a les nostres rutines. Resistirem i afrontarem els dies amb fortalesa i humor. Deixarem que ens cuidin i guardarem petons i abraçades en un calaix per quan ho puguem treure del calaix i repartir el nostre amor a tothom. Jo crec que tot això ens farà més humans i ens preocuparem més els uns pels altres. Jo avui tinc les piles carregades i us passo part de la meva energia per carregar-vos a vosaltres també d'optimisme. La vida és bonica. I estic aquí amb vosaltres.

Una abraçada enooooooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 5 d'abril del 2020

La Fina Confinada us obre la finestra

Bon dia!!!!!!

Avui us vull obrir la finestra. Si no teniu finestra a la vostra habitació, no patiu, serà una finestra imaginària, serà la nostra finestra.

Si l'obro, veig que ja comença la primavera i els camps estan verds i plens de flors grogues. També és època d'al·lèrgies però a la nostra finestra no hi ha res de negatiu, així que res d'al·lèrgies. A la nostra finestra veig gent i escolto riures. Aquests dies els carrers estan tan deserts que trobo a faltar el soroll. La poca gent que camina pels carrers es mostra seriosa. Però des de la nostra finestra imaginària veiem que tornarem a somriure i a disfrutar de tot una altra vegada.

Abans vivia enfront d'una escola bressol i el meu balcó donava al pati dels nens. Recordo que a l'hora del pati sempre escoltava que cridaven a un nen que es deia Gerard. Gerard, posa't la gorra!, Gerard, no mullis amb la mànega als teus companys! Sempre el renyaven. Era molt trasto. A mi m'encantava el soroll de tots els nens. Un dia, passejant el gos per allà, vaig veure un avi que anava a buscar el seu nét a aquella escola i es deia Gerard! "El famós Gerard!" vaig pensar.

Omplim avui la nostra finestra imaginària de les vistes que veurem aviat i dels sorolls que escoltarem. Aquest silenci passarà però mentrestant jo seré aquí, al vostre costat, per fer que això no sigui tan pesat. Ja queda menys!!!! Vingaaaaa! Podeu amb tot!!!!!!

Una abraçada enooooooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 6 d'abril del 2020

La Fina Confinada us fa companyia

Bon dia!!!!

Ja us queda molt poc per tornar a casa! Un dia menys!!!! Estic aquí, com cada dia per fer-vos companyia i per recordar-vos que tot anirà bé!! Us ho asseguro. Ahir veia per la tele les carreteres buides i em va impressionar. Cap cotxe. Impressiona la força i la solidaritat de tothom. Només així ho aconseguirem.

Tots junts fem pinya!!!! Parlant de pinya, sabeu que al supermercat cada setmana s'esgoten totes les pizzes preparades excepte la de pinya? És curiós, tot i que no m'estranya. Aiiiix d'aquí res sereu vosaltres els que aneu al supermercat a comprar. No tingueu por de res. Tot està molt controlat i la gent va amb molta precaució. Sobretot no tingueu por. Quan tot això acabi haurem de tornar a càmera lenta a les nostres vides però hi tornarem. No ho dubteu.

L'important és que descanseu aquí i agafeu forces perquè d'aquí poc sereu imparables!!!

Vingaaaaa!!! Estic aquí!!! Us acompanyo en aquests dies i us sento molt propers.

Una abraçada enooooooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 7 d'abril del 2020

La Fina Confinada us porta bones notícies

Bon diaaaa!

Avui us porto bones notícies: el panorama s'està calmant! Tot està millorant. Ja us queda un dia menys!!!! Vingaaaaa! D'aquí res ja estareu a casa! S'estan donant moooltes altes i un dia, d'aquí molt poquet, sereu vosaltres.

Què m'expliqueu? Com va tot? Joestic a punt de treure a passejar el gos un moment. Aquests dies ells estan encantats perquè estan acompanyats les 24 hores. Però el meu no nota gaire diferència perquè sempre estem junts. És un dels afortunats que sempre té companyia.

Sabeu? Ahir vaig intentar pintar una aquarel·la! Em pensava que era més fàcil i no ho és. Total, jo m'imaginava que em quedaria una cosa bonica però em va quedar un dibuix que un nen de 2 anys l'hauria fet millor. En fi, la pintura no és la meua, ho reconec. Aquests dies tots fem coses per ocupar les hores.

M'imagino que els dies es fan llargs aquí on esteu vosaltres. Però heu de mirar d'ocupar el temps, relaxar-vos i imaginar quines coses fareu a casa. I és que d'aquí res estareu a casa.

Tot anirà bé. Us ho asseguro.

Una abraçada enooooooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 8 d'abril del 2020

La Fina Confinada sempre aquí

Bon dia!

Perdoneu! Avui vaig tard! És que com més temps lliure tinc, pitjor m'organitzo em sembla. Jo sempre ho tenia tot molt cronometrat i ara sóc una mica més flexible. Tot això em fa pensar que quan tot acabi potser em servirà per no ser tan metòdica.

Però tinc clar que escriure-us cada dia ho faig per gust no per mètode. Estic aquí, per acompanyar-vos en un altre dia aquí. M'emociona pensar que em llegiu i que us entretinc una mica. Per a mi és molt important ajudar-vos. Ara m'he aficionat a copiar dibuixos i pintar-los amb retoladors especials. Vaig deixar la pintura perquè no és lo meu però això sembla més fàcil.

La setmana que ve faré collage, allò de retallar trossets i enganxar-los. Es poden fer coses molt divertides i combinacions que en el món real no existeixen. Però d'això es tracta, de somiar. No hem de deixar mai de somiar. Quan estigueu a casa us adonareu que el temps us passarà lent però ràpid alhora si ocupeu aquest temps. Estic segura que fareu moltes coses i no parareu ni un moment.

Aproveiteu ara per descansar perquè després us faltaran hores per posar-vos al dia de tot. Us donarà per fer coses com endreçar, fer armaris, netejar, etc. Ja ho veureu.

Penseu que aquesta és una etapa dolenta que superareu i us omplirà d'orgull la fortalesa que heu tingut en tot moment.

Vingaaaaaa! Vull veure un somriure!!!! Ja queda menys! Estic amb vosaltres. Sempre.

Una abraçada enooooooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 9 d'abril del 2020

La Fina Confinada us diu bon dia

Bon dia!!!!

Com us trobeu avui??? Espero que millor!!! Jo us escric amb una oloreta de fons molt bona! Estem fent un pastís per la mona (bé, jo només faig de suport emocional, d'animadora al cuiner). Li deixarem a la porta del fillol i estarà molt content. Hi ha l'ingredient més important, l'amor, tot i que també influeix saber cuinar (us he de dir que jo sóc un desastre a la cuina però m'encanta decorar la taula).

Quina setmana santa més estranya. De fet no és Setmana Santa per a ningú. Però ja tindrem temps de gaudir de tot més endavant. Ja tindrem temps per fer el que ens agrada i sobretot per estar amb qui estimem.

Ara l'important és que us poseu bé! Descanseu molt i prepareu-vos bé per la tornada a casa. Us faltaran hores, ja ho veureu que no parareu. Penso molt en tots vosaltres que esteu aquí i també penso que us queda súper poc per sortir. Vingaaaaa. Això ja és prova superada!!!!

Una abraçada enooooooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 10 d'abril del 2020

La Fina Confinada us saluda un altre dia

Bon dia!!!

Com us trobeu avui? Vaaaa! Ja esteu molt a prop de tornar a casa!

Jo admiro la vostra fortalesa i sé que molt aviat estareu a casa. Quan sortiu d'aquí us impactarà la calma als carrers però a la vegada us agradarà perquè vol dir que ho estem fent bé!

Us he de dir que els carrers al vespre estan deserts però em sento segura perquè sempre hi ha un cotxe de policia voltant. L'altre dia una parella passejava com si res i la policia pel megàfon els va dir "si us plau, abandoneu el carrer" i em va impressionar molt. A mi i al meu marit no ens van dir res perquè saben que anem per feina, passejant el gos, i tornem a casa ràpid. Nosaltres ja saludem a la patrulla de policia que passa.

On visc tothom ens coneix al meu gos i a mi. Quan no el porto em diuen si ens hem enfadat perquè sempre anem junts. No sé si us he comentat que s'ha quedat cec. És un trasto i no para quiet, així que s'ha adaptat molt bé però a mi se'm fa difícil de vegades perquè em fa pena. En fi, es troba bé i això és l'important. Aquests dies hi ha moltes bromes sobre els gossos. Diuen que ells ja estan esgotats de passejar.

Quan sortiu, veureu que hi ha situacions una mica còmiques. L'altre dia a la cua de la farmàcia una senyora anava comentant a tothom que passava el tipus de mascareta que portaven. Els deia: "*Oye, ¿dónde te has comprado esta mascarilla? Es de las buenas*". I a un altre li va dir: "*Uy, esta no es buena porque traspasa*". Li deia alguna cosa a tothom que passava pel davant. Feia una anàlisi profunda del tipus de mascareta i em va fer molta gràcia la situació.

Ja no us explico més la vida. Demà més. Descanseu molt! No oblideu que estic aquí i que tot anirà bé!

Una abraçada enooooooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 11 d'abril del 2020

La Fina Confinada i la Setmana Santa

Bon diaaaaa! Com us trobeu avui? Segur que millor. Vingaaaaaa! Que això ja està!

Suposo que vosaltres també deveu sentir que aquesta Setmana Santa és com qualsevol altre dia. La situació actual fa que ens oblidem quin dia de la setmana és. Tots els dies són iguals. Menys mal que per internet vaig poder comprar una palma per la meva fillola, li vaig decorar i li vaig deixar a la porta. És molt agraïda i guarda totes les palmes de cada any en un gerro molt gran (algunes ja tenen un color estrany, tirant a marró). M'encanta que les guardi!

Crec que a partir d'ara valorarem encara més les petites coses. Donàvem per fet moltes coses i potser no les valoràvem prou.

Aviat recuperarem les nostres vides. Potser ens preocuparem més pels altres. Aquests dies els veïns es preocupen i et pregunten si va tot bé. Això no ho hem de perdre. I jo cada dia em preocupo per vosaltres, perquè estigueu distrets, perquè no us angoixeu. Imagino que us sentiu sols però no ho esteu. Estic aquí.

Sou uns lluitadors, sou els meus guerrers preferits!

Una abraçada enooooooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 12 d'abril del 2020

La Fina Confinada i els balcons

Bon diaaaaa!

Com esteu avui? Vaaaaa! Que d'aquí poquet estareu a casa, sortint als balcons a les vuit del vespre per aplaudir la feina dels sanitaris. La veritat és que es munten uns balls i unes cançons als balcons impressionants!!!! Ahir van fer el ball de la Macarena tots els d'un edifici i quedava tan maco, tan coordinat, i sense assajar abans!! Cada dia a les vuit hi ha com una petita "festa" per aplaudir a tots els que us cuiden perquè s'ho mereixen tot. Però també us dediquem cançons i aplaudiments a vosaltres, per la fortalesa que demostreu cada dia!

Aquest matí m'he trobat el meu veí, un senyor gran que sempre estava a la plaça amb la seva colla d'amics (ara només surt per llençar les escombraries). Té uns 300 cactus al seu pati i feia dies que me'n volia regalar un. Avui m'ha dit que me l'està preparant i que quan tot això acabi me'l portarà. M'emociono sempre que el veig. Darrere la mascareta que porta, veig les seves ganes d'abraçar-me però no ho fa, és clar. Però ja ens abraçarem. Tot arribarà.

Molt aviat estareu a casa i sortireu als balcons a aplaudir.

No us angoixeu. Penseu que tot anirà bé. Us ho asseguro. Sou els millors!!!!

Una abraçada enooooooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 13 d'abril del 2020

La Fina Confinada des de la finestra

Bon dia!

Avui plou i potser millor perquè així surt menys la gent. Només tens ganes de quedar-te.

Com us trobeu avui? Una mica millor espero. Cada dia que passa us apropem més a la tornada a casa.

Prepareu-vos per rebre aplaudiments quan marxeu. Us els mereixeu.

Avui des de la finestra veig que comencen a florir les hortènsies i el llimoner i això em dóna molta alegria. Potser no haurem assaborit la primavera però veurem els camps florits i podrem sortir a disfrutar-los ben aviat.

Tots som un equip i ho aconseguirem!!! No ho dubteu ni un moment.

Mireu la tele? Si no ho feu, no patiu, no us perdeu res. Ahir feien pelis que duraven 4 i 5 hores! Aquelles típiques de setmana santa. Aconsellen que millor no mirem gaire la tele, concretament les notícies perquè poden crear més angoixa.

És millor anar fent dia a dia, com vosaltres, que teniu una força admirable!!! Vingaaaaaa que ja us queda molt poc per anar a casa!!!!

No us desanimeu. Teniu una actitud exemplar!!! Seguiu així!! Sou els millors!

Una abraçada enooooooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 14 d'abril del 2020

La Fina Confinada passant l'estona

Bon dia!!!

Com us trobeu avui? Espero que millor. Com passeu l'estona aquests dies? Heu de mirar de tenir la ment ocupada sense cansar-vos molt però pensar en coses que us entretinguin (viatges que us agradaria fer en el futur, petites excursions, redecoració de casa, esports, tasques solidàries, cursets online...). En fi, petits projectes de cara al futur. Jo passo l'estona fent coses creatives i també d'altres no tan creatives com mots encreuats, mirar pelis o prendre el sol quan n'hi ha. Una de les meves estones preferides és aquesta, quan us escric cartes.

Ja veureu que els dies us passaran volant quan estigueu a casa.

Us queda mooooooolt poc!!! Ànims!!! Això ja és la recta final cap a la sortida!!!
Cuideu-vos mooooooolt!!!!

Una abraçada enoooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 15 d'abril del 2020

La Fina Confinada matinera

Bon diaaaa!

Avui us escric més aviat. No sé a quina hora us lleveu aquí. Suposo que quan us porten la medicació o l'esmorzar. Jo sempre em llevo molt d'hora, cap a les 6h30. La veritat és que s'aprofita molt el dia així.

Avui agafaré el cotxe, cosa que fa segles que no faig però això de conduir mai s'oblida. El meu pare sempre em deia que li encantava la meva manera de conduir perquè era com un robot, tots els moviments molt controlats i automàtics. La veritat és que m'agrada, tot i que aquests dies no ho faig perquè no ens podem desplaçar,

Sabeu què? Ja queda un dia menys per estar a casa. Si escolteu més aplaudiments aquests dies és bon senyal perquè són altes que donen! D'aquí res seràs tu! Per mi vosaltres i les persones que us cuiden sou els vertaders herois d'aquest virus. No us cal capa. Amb la vostra actitud i fortalesa ja sou herois i heroïnes! No m'oblido mai de vosaltres. Us tinc molt presents i ja formem tots una gran família. Vingaaaaaa! No us desanimeu. Busqueu distraccions per passar les hores. Penseu coses boniques perquè us asseguro que tot anirà bé.

Una abraçada enooooooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 16 d'abril del 2020

La Fina Confinada es fa un embolic

Bon diaaaaa!

Com esteu? Jo feta un embolic amb els dies i les dates en general. Estan posposant totes les celebracions de cara a l'estiu o al setembre. La gent fa bromes dient que per Cap d'Any es faran les falles i Sant Joan a la vegada. Però no em feu cas. L'important és recuperar-se i descansar. La resta ja arribarà i ho celebrarem amb molta alegria. Potser tindrem més ganes de viure les festes i les tradicions. Jo crec que faré com el Papa de Roma que feia un petó al terra quan arribava a algun lloc (però millor el faré a l'aire el petó). Suposo que tindrem les nostres manies després de tot això.

Però vosaltres no us atabaleu. Tant fa les manies que tinguem després. Tant fa quan es facin les coses. Tant fa que sigui dijous o divendres. Mirem de treure suc a cada dia. Mirem de passar-lo de la manera més amena possible dins de la situació difícil que vivim. Vingaaaaaa! Ho superarem!

Una abraçada enooooooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 17 d'abril del 2020

La Fina Confinada i els mots encreuats

Bon diaaaaaa!

Com esteu??? Espero que millor! Jo no paro de fer mots encreuats aquests dies. No cada dia però ho faig sovint. Em manté el cap distret. El que passa és que ara que tinc un llibret de mots encreuats se'm gira feina al despatx i no l'he ni obert!!

Vingaaaaaa! Animeu-vos! Estic aquí amb vosaltres, per recordar-vos que tot ja està millorant i que aviat estareu a casa, us ho asseguro.

Sabeu? Avui em porten una mascareta que he comprat per internet. És molt moderna, diferent. Jo sempre necessito donar el meu toc diferent i necessitava una que fos del meu estil. Tinc el meu estil especial. Sempre porto mitjons estampats per exemple. Vaig a teatre (anava a un curs) i sempre ens hem de treure les sabates. Doncs tothom espera veure quins mitjons porto aquell dia je.

Ja us deixo descansar. Cuideu-vos mooooooolt!!! Tot anirà bé.

Una abraçada enooooooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 18 d'abril del 2020

La Fina Confinada us diu bon dia un dia més

Com us trobeu avui? Segur que cada dia que passa us sentiu millor. Ja queda menys per anar a casa!

Avui ja és cap de setmana i no varia gaire respecte els altres dies perquè sempre són iguals. Però l'important és l'actitud.

Vaaaaaa! Entre tots aconseguirem guanyar aquesta prova que ens ha posat la vida.

Avui ens toca banyar al gos. No està gaire content perquè no li fem nosaltres normalment però després se sent molt bé. El meu moment preferit és quan es posa a rascar-se l'esquena a sobre de la tovallola que li posem al terra. Se'l veu que disfruta. I aquest també és un dels meus moments preferits. Escriure-us i dir-vos que estic aquí, que no patiu i que tot sortirà bé.

Una abraçada enooooooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 19 d'abril del 2020

La Fina Confinada i la ceba

Bon diaaaaaa!

Avui us vull explicar una anècdota d'aquests dies de confinament. Sovint quan faig videotrucada amb una neboda meva m'emociono i se'm nota. Jo sempre li dic que estem cuinant i tallant ceba a casa i que per això se'm posen els ulls així. L'altre dia em va dir: "Sempre cuineu amb molta ceba a casa, oi?". Em va fer molt de riure. És molt llesta i em coneix molt. Ser tieta és una de les millors coses que m'han passat a la vida. Us ho asseguro. Però d'aquí poc s'acabaran els ulls tristos perquè ja veureu que podrem retrobar-nos amb tothom. Pacència.

Jo per ara me'n vaig a fer gimnàs amb un vídeo d'aquells que hi ha la monitora. Ahir me'n vaig mirar uns quants per triar quin faria avui i sabeu què em va passar? Que només mirar-los ja em cansava. Semblava que jo també fes els exercicis. En fi, coses meves.

No em feu cas però sí que m'heu de fer cas quan us dic que estic aquí, amb vosaltres i que tot anirà bé. Ho sabeu, oi?

Una abraçada enooooooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

Granollers, 20 d'abril del 2020

La Fina Confinada passada per aigua

Bon diaaaaaa! Com esteu? Segur que us aneu trobant millor. Sou els millors!
A fora al carrer no para de ploure. Això ja sembla Londres.

Tinc un record de la pluja que vull compartir amb vosaltres. Quan tenia uns 10 anys vam anar de vacances a Calella de Palafrugell. La meva germana mitjana i jo vam anar a fer un gelat per la tarda. Plovia quan vam sortir però no gaire. En qüestió de minuts va començar a diluviar i el carrer que feia baixada semblava un riu. Nosaltres estàvem dins de la gelateria, que estava a prop de l'hotel, però no ens atrevíem a sortir. El meu pare estava a l'hotel i sabia que havíem anat allà. Ens va venir a buscar, descalç, ens va agafar de la mà i en un moment érem a dalt. Sempre me'n recordaré. Ell era el meu heroi. Sempre em rescatava. Vosaltres també sou herois i heroïnes. Teniu tanta fortalesa i valentia. M'emociono quan penso en la vostra situació, en la força que esteu demostrant. Sou genials!!!

Us deixo descansar.

Ara em toca vestir el meu gos amb un impermeable de policia que té i treure'l una miqueta.

Una abraçada enooooooooorme

La vostra amiga Fina Confinada

CLÍNIC

BARCELONA

Hospital Universitari

<https://www.clinicbarcelona.org/colabora/coronavirus>

23 d'abril de 2020